

да ги гризатъ. Когато ловцитѣ, щастливи въ своя ловъ, се завръщаха съ убитъ дивечъ, всички се радваха. Съ кремъчни ножове трупътъ на убитото животно ще бжде разрѣзанъ. Кожата ще се одере и употребѣи за облѣкло, а месото, още сурово или полуизпечено на огъня, лакомо ще започнатъ да го дѣвчатъ. Черепътъ, съ помощта на каменни боздугани, ще бжде разбитъ, а мозъкътъ раздаденъ на дребнитѣ деца и беззжитѣ старци. Не само черепниятъ мозъкъ, а и този въ коститѣ, като вкусна и питателна храна, се е предпочиталъ предъ жилавото месо. По тази причина всички кости отъ краката разтрошаватъ и съ удоволствие изсмукватъ костения мозъкъ. Мжжетъ вършатъ работи, които по една или друга причина не се подаватъ на женитѣ. Ето тукъ ще видимъ група мжже, които изработватъ оржжия, необходими за отбрана, нападение и ловъ. Но какви сж тия оржжия?

Обитателитѣ на пещерата не познаватъ металитѣ, следователно, не могатъ да ги използватъ за своитѣ нужди. Оржжията си изработватъ отъ дърво, кремъкъ и отъ коститѣ на животнитѣ, които убиватъ за храна.

На страна седналъ единъ, разтрошава кремени буци и отъ отломкитѣ отбира тѣзи, които иматъ заострени рогове и ржбове. Едни отъ тѣхъ ще служатъ за ножове, други за стъргачки, потрѣбни за изчистване на животинскитѣ кожи; продълговатитѣ и заостроени кжсове ще бждатъ предназначени за върхове на копия и стрели. Тия върхове понѣкога изработватъ отъ животински кости и рога. Труденъ въпросъ за тия хора е била до-
ставка на кремъкъ. Последниятъ не се срѣща на всѣко мѣсто. Ето защо, налага се група отъ силни,